

Arrest

nr. 41 078 van 30 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 23 december 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Lismir (gemeente Fushë Kosovë), Kosovo. U bezit het Kosovaarse staatsburgerschap. Na uw huwelijk zou u met uw echtgenoot, Mustaf Ferizi, achtereenvolgens in het dorp Mikushnicë, gemeente Skenderaj en in de stad Vushtrri hebben gewoond. Tijdens de oorlog zouden jullie in Macedonië en Duitsland hebben verbleven. Na jullie terugkeer uit Duitsland in juni 2000 zouden jullie problemen gehad hebben met andere etnische Albanezen omwille van de familiale achtergrond van uw echtgenoot. Zijn moeder zou een Roma-zigeunerin zijn en zijn vader zou een Servisch petekind hebben. Uw echtgenoot zou ook psychische problemen hebben. Hij zou Kosovo verlaten hebben begin 2009 en hij vroeg in België

asiel aan op 14 maart 2009. U zou hem enkele maanden later komen vervoegen zijn en u diende een asielaanvraag in op 9 juni 2009. U bent in het bezit van een identiteitskaart, afgeleverd door UNMIK op 20 juni 2005 en een Joegoslavische identiteitskaart, afgeleverd te Fushë Kosovë op 7 september 1992. Bijkomend haalde u aan dat u gezondheidsproblemen hebt. U zou in België onder andere behandeld worden door een gynaecoloog.

B. Motivering

Ik stel vast dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient immers opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot, Mustaf Ferizi. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een weigeringsbeslissing genomen, die als volgt luidt:

[...]

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de door u aangehaalde gezondheidsproblemen dient ten slotte opgemerkt te worden dat uit niets blijkt dat de door u aangehaalde medische problemen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen gezien ze enkel uw identiteitsgegevens bevestigen, welke niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot, M.F.. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 41 077 van 30 maart 2010 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van M.F. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2.2. De Raad benadrukt vooreerst dat de inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker uiteen valt in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen argumenten opwerpt die de in de bestreden beslissing vastgestelde wezenlijke verschillen wat betreft zijn problemen die hij eerst situeerde in het dorp Mikusnicë en nadien in de stad Vushtrri na zijn terugkeer uit Duitsland in 2000, genoegzaam kunnen uitleggen.

Inderdaad is de plaats in een land waar een persoon beweert vervolgd te zijn geworden, een wezenlijk gegeven bij de beoordeling van de vrees. De Commissaris-generaal besloot terecht dat een tegenstrijdigheid daaromtrent de algemene geloofwaardigheid op de helling zet.

Van een asielzoeker mag inderdaad verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd, kan situeren, zeker degene die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht.

Verzoekers uitleg dat "hij niet alle data in detail kan herinneren maar wel deze van grote aanvallen welke een grote impact gehad hebben op zijn leven", wordt in casu niet aangenomen.

Zo leest de Raad in het verhoorverslag van 14 oktober 2009 (p. 8,9) dat, ofschoon verzoeker verklaarde dat de ergste aanval in 2004 was tijdens de rellen, hij echter niet meer weet wanneer hij klacht heeft neergelegd of hoelang de rellen geduurd hebben (p. 9).

De in de aangevochten beslissing weerhouden tegenstrijdigheden vinden bovendien hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst. Gelet op deze tegenstrijdigheden, wordt verzoekers relaas niet voor waar aangenomen.

De vaststelling dat verzoeker zich niet meer is gaan informeren naar de stand van zaken van het onderzoek in zijn dossier, keert zich ook tegen verzoeker. Diens uitleg dat hij geen bewijs van zijn klachten heeft meegekregen, is geen verschoning voor zijn blijk van desinteresse.

Dat verzoekers problemen voortkomen uit "een stempel" die zijn gezin met zich meedraagt, door de zoon te zijn van een Roma of dat zijn vader een Servisch petekind heeft, is louter een blote bewering. Hij laat na dit te staven met enig bewijs, een verwijzing naar een algemeen ambtsbericht over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke

Betreffende verzoekers opmerking dat "de bewijslast bij asielaanvragen beoordeeld moet worden met een welbepaalde soepelheid", onderstreept de Raad dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Aangaande verzoeksters verwijzing naar het UNHCR handboek betreffende het voordeel van de twijfel, merkt de Raad op dat dit voordeel pas geldt als aan een andere voorwaarde is voldaan, namelijk als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204; RvV 18 september 2009, nr. 31.764).

Gezien in het geval van verzoeker de geloofwaardigheid ontbreekt, wel integendeel zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing, kon het voordeel van de twijfel niet worden toegekend.

Opgemerkt wordt verder dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben (RvS 18 december 2008, beschikking nr. 3679).

In acht genomen wat voorafgaat, hecht de Raad geen geloof aan verzoekers asielrelaas en schaaft zich achter de motieven in de beslissing van de Commissaris-generaal.

Een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals bepaald in artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980. Er is dus geen schending van voormeld artikel.

2.3. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 23 december 2009 ook een schending aan van de artikelen 48/4 en 62 van voormelde wet van 15 december 1980.

Hij haalt rechtspraak aan van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waaruit hij afleidt dat het voldoende is aan te tonen dat de algemene situatie in een land bedreigend is voor de gehele bevolking ervan om te besluiten tot een mogelijke schending. Voor het overige verwijst verzoeker naar zijn voorgaande uiteenzetting (zie sub. 2.1.).

In zoverre verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op de feiten die hij heeft aangehaald in het kader van zijn asielrelaas, dient te worden opgemerkt dat verzoeker zijn vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Derhalve kan ook de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 a. en b. van voormelde wet van 15 december 1980, gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, niet worden toegekend.

*Wat betreft de aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, merkt de Raad op dat verzoeker echter **niet** aantoonde dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking.*

Hij voert immers geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Artikel 48/4 van voormelde wet van 15 december 1980 is bijgevolg niet geschonden.

Wat de aangevoerde schending betreft van artikel 62 van voormelde wet van 15 december 1980, herhaalt de Raad dat de Commissaris-generaal afdoende gemotiveerd heeft en verwijst naar de uiteenzetting hieromtrent sub 2.2.”

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 30 maart 2010 door:

dhr. M. BONTE, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE